

[Finansministeren.]

tementet, kildeskattedirektoratet og Kommunernes Landsforening, nedsat en særlig arbejdsgruppe til undersøgelse og planlægning af en ordning med opkrævning af restskat over næste års forskudsskat. Det har særskilt været undersøgt, hvor tidligt det vil være muligt at gennemføre nyordningen. Med en nødvendig, forsvarlig planlægning og med tilvejebringelse af de fornødne lovændringer kan det tidligst lade sig gøre med virkning for restskatterne vedrørende indkomståret 1973, det vil sige de restskatter, der efter den gældende ordning skal betales i efteråret 1974. Jeg vil gerne bekræfte, at det er min absolutte hensigt at søge nyordningen gennemført på dette tidligst mulige tidspunkt.

For restskatterne vedrørende indkomståret 1972 kan ordningen således ikke gennemføres. Jeg overvejer imidlertid muligheden for at lempe restskattebetalingerne for dette år på den måde, at betalingerne foretages over flere terminer end de nugældende tre terminer. Problemerne i forbindelse med betaling af restskatterne vedrørende 1972 er i øvrigt blevet noget mindre som følge af den opretning af forskudsregistreringen for dette år, som er foretaget midt i året.

Har en skatteyder vanskeligt ved at betale restskatten til de fastsatte terminer, kan han efter de almindelige regler herom få bevilget henstand med skattebetalingen. Kommunerne er bemyndiget til — som led i inddrivelsen af restskatterne — at bevilge henstand med betalingen i op til 12 måneder. Længere henstand kan indrømmes af amtsskatteinspektorerne og skattedepartementet. Disse regler om henstand gælder også for betalingen af restskatterne vedrørende indkomståret 1971, d. v. s. de restskatter, der skal betales nu over månederne september, oktober og november. Der er således mulighed allerede i år for at indrømme lempelige betalingsvilkår f. eks. for folkepensionister og andre med forholdsvist lave indtægter.

Af *Camre* til ministeren for forureningsbekæmpelse (1. september 1972):

„Vil ministeren overveje, hvorledes forureningsministeriet kan medvirke til at hindre afbrænding af halm på markerne?“

Begrundelse.

Hvert år afbrændes ca. 2 millioner tons halm på de danske marker. For det første giver det anledning til en betydelig luftforurening. For det andet udrydder det en del af jordoverfladens små og mikroskopiske dyr, hvilket kan give anledning til vidtrækkende ændringer af jorden. For det tredje foranlediger markafbrænding en hel del andre brande på korn og bygninger, og for det fjerde sker der ved afbrændingen et ressourcetilsvand af bl. a. en cellulosemængde svarende til de danske skoves samlede celluloseproduktion.

Aktuelt den 27. august 1972 har oplyst, at et forskningsinstitut i Kolding skulle have udviklet metoder til at anvende en del af halmen (hvede- og rughalm) til spånplader og foderstoffer.

Det er imidlertid velkendt, at halm er dyr at transportere, og det må betvivles, om det private erhvervsliv umiddelbart kan finde det rentabelt at udnytte halmen.

Det vil være værdifuldt, hvis ministeren for forureningsbekæmpelse kan foranledige, at staten eventuelt ved støtteforanstaltninger, eventuelt ved påbud eller afgifter, sikrer udnyttelse af de store ressourcer, halmen repræsenterer.

Minister for forureningsbekæmpelse *Kampmanns* svar (11. september 1972):

Der har i forskellige henseender været rejst tvivl omkring den landbrugsmæssige nytte, som er forbundet med den årligt tilbagevendende afbrænding af halm. Som det fremhæves i spørgsmålets begrundelse, er halm dyr at borttransportere, og der har ofte ikke hidtil været realistiske muligheder